

זכר הכפר

זיכר'י צה ואזיזים

דגול מרכבה

ראשו כתם פז,

קווצותיו תלתלים

שחורות כעורב

מתוך שיר השירים

מוקדש ליואב ורינה עדר שהתחתנו ביום ג'

7.9.82, י"ט באלול, תשמ"ב.

כ"ב באלול תשמ"ב

10 בספטמבר 1982

מספר 783

כפר הנשיא

מה נשאל?

* ויהי אור! והשמוע ישבנו על ספסל הזה האוכל בערב ושמו לב שהאורות דלקו וראינו האור את השבוע והיה טוב! כל מיני דברים קורים באותו הזמן האוכל, המרכז הצבורי - ומרגישים שמאז שהלך הכנסה לעבודה שב, ועזרת שלוח ארוכות עם מיכאל דוארי, דברים מתחילים לזוז. ממה שאני שומעת הרבה דברים יזוזו בקרוב!!

* פיל ופרנקי יצאו לחופשה בהול"ל השבוע, סימון ודוט עומדים לצאת בקרוב - לכולם נסיעה טובה וכמובן בילוי נעים! נסיעה טובה גם לעליזה ובלי.

* חנה פרנקלין הזרה לספסל הלימודים והשנה תשתתף בקורס הנקרא "התכונה" אשר באפעל. כל הכבוד לך חנה וגם לירד ולילדים.

גם חנה מסר יצאה ללמוד, שלושה ימים בשבוע באורנים. היא משתתפת בקורס למטפלות תינוקות. מהנסיגון אני יודעת שלא קל לאם לצאת וגיבוי ותמיכה מצד האב והילדים בבית חשוב ביותר. לשתי החנות שלנו אני רואה לאחל שנה נהדרת ומועילה.

איך חנה יכולה לצאת מהפעוטון? הבוגרים מ"צופית" יוצאים לגן!

שגיא כץ ולי קפלן לגן-רימון. איר און, אסי שוורץ ושוני וולאך לגן-שקד.

גם מרים המאירי יצאה ללמוד השבוע, בירושלים. החזיקי מעמד מרים. מאחלים לך כל טוב אמנון יעזור לך עם עבודת הבית!

* יואב עדו מהפעוטון של הלן/דוט התחתן השבוע! מזל טוב לבטי יצחק? המשפחה וכמובן ליואב ורינה.

* שכחנו את שאול איסטון ומרדכי ה"נ לפני שבוע. אתכם הסליחה. הם מתגייסים בקרוב ביחד עם כל החברה.

* ריצ'רד וניקול איסטון חזרו אלינו לאחר שנת חופש. טוב לראותכם ומאחלים לכם קליטה מהירה במשק.

* מזל טוב לחברינו החדשים - מיכל חגל, טובי ינטיס, ובווב הרט. רק אתמול מיכל היתה בת משק והיום - חברה! איזו התקדמות!

* לאסתר ויטהם שעדיין מאושפית ברמב"ם, אנו שולחים לך הרבה אהבה וד"ש חמה. תחלימי מהר ותחזרי למשפחתך ההולכת וגדלה, הרי גם אלן פה עכשיו, ברוך הבא. שהוא ורובית

* ראיתי את ג'וני הרמץ הולך עם עגלה מלאה ארגזים השבוע וחשבת עוברים לגור בלול, אך גיליתי שעוברים דירה - לשכונת הצאן.

* אסתר ואילנה רוז חוזרות השבוע, גם אסתר פולומון שבה מחו"ל, ברוכות השבות לכולן.

* עדי שוורץ הבהיל את כולם השבוע כאשר נפל על ראשו והיה צריך לנסוע לצפת, אבל הוא חזר בסדר. סתם בן משק שעושה רושם.!!

.../...

... (סוף) "מה נשמע" ? ? ?

* השבוע פיליס קולט מתחילה להעביר קורס בשיטת "למז" לבחורות הרות בחצור הגלילית. פיליס קבלה את תעודה ההסמכה מזמן, אך זאת הפעם הראשונה שהיא יוצאת מן המשק להעברת הקורס. הבחורות שעברו את הקורס אצלנו מאוד מתלהבות. אנחנו מאחלים לך פיליס, הרבה וצלחה בנשימתך החדשה!

* אם עוד לא הרמת את עיניך בחדר האוכל - עשה זאת ותראה תמונות יפיפיות של לילה ב"א, המציגה כמה מצויורה להנאתינו.

שבת שלום, עדנה.

נוספת של הרגע האוויר: לייקה, הכלבה שהסחובבה במשקנו שנים רבות (של משפ' ראובן מנדז'יגורסקי) מתה ביום שלישי, בכך יורד מספר הכלבים במשק ל - 32 !!!

נ.ב. אז מי יכתוב "מה נשמע" בשבוע הבא ? ? ? !

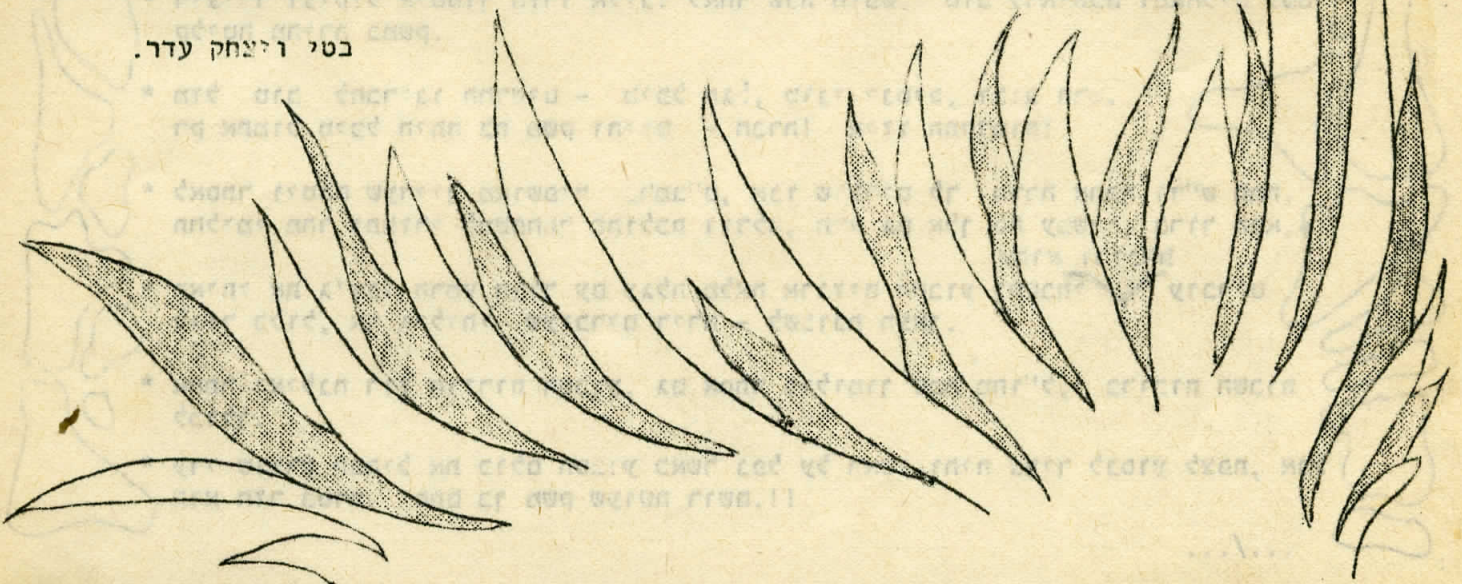
תודה **** תודה **** תודה **** תודה ****

ביושבי לכתוב שורות אלו כשלבי עוד מלא התרגשות ורטט, אוכל רק לומר שהוכח שוב, אם היה צורך בכך, מהי שמחה בקיבוץ שלנו. צר לי שעקב חוסר המקום, יכולנו להזמין לארוחת הכלולות רק חלק מזערי מהחברים שחפצנו שישתתפו אתנו בשמחה ותקוותנו היא שבאו על סיפוקם בהופעה לאחר מכן.

תודתנו העמוקה ניתנת לכל ההמונים שטרחו והכינו, הגישו והורידו, ניקו והציגו בחגיגה הזאת.

מי יתן ונזכה לעוד הרבה שמחות כאלו. שנה החדשה הבאה עלינו לטובה.

בטי ויצחק עדר.

3.00 אלו באזור "את נאם"

הגדר הטובה (מאמר שהתבשל לפני שבועיים, אך בגלל היותי בחופשה רק רק נכתב עכשיו).

מי ששאל מה פשר גדר האבן שהוקמה בין השכונה הקרובה לבתי הילדים (להלן - סביון), לבין השכונה החדשה בן-אך אולפנה (להלן - טובא תחתית), קיבל כמה תשובות:

1. כך זה היה בתכנון.
2. על מנת למנוע בריחת המים למטה.
3. כדי להפריד בין השכונות.

אינני מומחית בתכנון ולא בהנדסת משק המים, אך בנושא שכונות כולנו בקיאים ובעלי נסיון. מכאן ברור שקיר אבן נמוך הוא לא פתרון יעיל לסעיף מספר 3. כל ילד מגיל שלוש ומעלה יכול לטפס מעליו. כל דיכפין שירצה לעבור משכונה לשכונה ינסה לקצר את הדרך וירמוס ברגליו חסרות הרוחם את הדשאים המטופחים והגינות הנאות. להלן כמה הצעות להפרדה יעילה יותר שנלקחו מבעלי סביון בקיבוצנו ומחוצה לו.

(א) השיטה הרומאית (מבצר - חומה)
 הסיפור על הקמת רומא, עד כמה שזכור לי, נשמע בערך כך: האחים רומולוס ורימוס הם שייסדו את העיר (אלה 2 התינוקות היונקים מהזאבה בסמל העיר) ורצו להקים לה חומה. בנה רימוס חומה ולא הספיקו לו חמרים או עבדים, והגיעה החומה עד לגובה הברך. צחק עליו רומולוס, ואז שניהם רבו וריב שבלהטו קיבל רימוס מכה ניצחת ומת. כמנהג הרומאים, לא הדר עליו אחיו רומולוס צער רב והמשיך לבנות את חומות העיר עד שהתנשאו לתפארה וקרא לעיר על שמו. אף אויב לא יכול היה לכבוש את העיר האדירה והיא נשארה שלמה ובוטחת עד להתנוונותה והתפוררותה הפנימית.

(ב) השיטה האנגלית (Hedgerow)
 יש לעתול הדסים בצפיפות רבה, להשקות הרבה מים, ומדי פעם לערוך גיזום חזק. לאחר זמן תהיה הגדר בגובה של מטר וחצי ואז יש לטפחה. פעם בשבוע ליישר ולהיץ ע"מ שזו תהיה לא יעברו את 90 המעלות המהדרים וכולין ליצור צורות, של ראשי כידונים, חודי ברזשים, אילות ותבניות כיד הדמיון והיופי הטובים עליהם. (ראה משה בן-חיים).

(ג) השיטה האקולוגית
 שותלים בשורה שתילים באים וברזאים של שיטה איומה - Acacia Horrida - זו שיטה שקוציה בעובי 10 ס"מ ואורכם 10 ס"מ. מחכים שהעץ יגדל וקוציו יתפתחו (אפילו אין צורך בהרבה מים). בין עצים אלה שותלים כמה עצי פרקינסוניה - כמו הצהובים על דשא חדר האוכל, כמה עצי שיזף וברווחים שנשארו - שגחי שיזף השיק. במילימטרים שנותנו שותלים את ורד הבר. לאחר שנתיים מובטחת גדר בלתי חדירה לחלוטין ולא רק זאת, אלא שבתוכה יקננו צפורים נדירות שלרוב לא מופיעות במקום ישוב. אומרים שרק חזיו' הבר עם עור הפיל שלו - יוכל לגדר זו. (ראה אבוקדו בית).

....

4.

.... (טו) "הגדר הטובה"

(ד) השיטה החרדית

אין צורך בגדר של ממש. זוהי גדר חיה במלוא מובן המילה. מעמידים משמרות של אנשים ונוער חמושים באבנים קטנות וגדולות. אם רואים מישהו עובר את הגדר זורקים עליו אבנים וצועקים "שעבעס שאבעס".
בשיטה זו אפילו חזירים לא יעזו לחצות את הגדר. (ראה הרב בלאו).

(ה) שיטת הזזת הקוים הירוקים.

כלומר, בדומה לשיטת הסיפוח הזוחל, בה ניתן להרחיב מקומו של קו ירוק, כך אפשר גם לצמצמו.
מכאן, כדאי ואפשר להעביר את כביש המערכת שיעבור בכביש המבדיל בין סביון לטובא תחתית. ממילא המשטרה תמיד דאגה לבעיות הכטחון של טובא והאולפן - אנחנו כבר מזמן יודעים - לא נחשב כלל. מקסימום אפשר לארגן את יוצאי הצבא בטובא תחתית לארגן את השמירה בעצמם. (ראה הוד-השרון).

(ו) השיטה הקיבוצית

פותחים הלבבות ומדברים יחד - כל הנוגעים בדבר - מה ניתן ליצור לטובת כל תושבי שתי השכונות.
(מרטין בובר, קארל רוג'רס, וורנר ארהרד).
אך שיטה זו, נאמר לי, כבר מזמן פשטה את הרגל.

צילה.

כינוי לבין שמו

אור אדום

למעלה ממאה וחמישים איש נוכחו באספה האחרונה: מאה עשרים וחמישה חברים והשאר בנים שאינם חברים. הסעיף שעניין את החלק הגדול של המתאספים היה קשור לקבלת חברים. ועל מה דברנו? לא על אמונתו של הקיבוצניק המצוי ולא על הקשר הקיים בין החלוציות הקיבוצית של ימינו ותפקידה במאבק הפוליטי או בעיצוב פני החברה בישראל -

על נושאים אלה היו מופיעים אולי עשרים משוגעים לדבר - אלא על מי מתאים להקלט בחוג הצעירים של המשק, חוג בני הקיבוץ, הדור השני, חברת "קיבוץ טורס" קבוצת ה"המלט" של "להיות או לא להיות" חבר קיבוץ, ואם לא עכשיו אימתי?

ומה רע בזה שיבקשו לקלוט אנשים סימפטיים, בעלי שפה משותפת, רקע דומה ובקיצור לא אנגליזמים?
אין רע בזה במידה שיתמלאו אי אלה תנאים, ואפרט אותם כפי שנראים לי.

... ..

5.
... (המשק) " בנינו לבין עצמנו "

בני משק שלא החליטו האם נשארים או לא בקיבוץ לא יקלטו אלא מתנדבים/ות ל"מטרות רציניות מחוץ לשעות העבודה".

יכול להיות שמן העסוקים האלה יצמחו עוד כמה זוגות במשק, אבל בזה לא יגדל חוג דוברי הטלנג הצבאי, בוגרי היחידות המיוחדות, הישראלים בדם ובנפש.

מי שבא לאספה לא מתוגלג לתורם לקבלה או לדחות בקשת חברות ורק נשאר לו להשמיע את קולו ביבנה "לא את אלה", יוצא מתוסכל וממורמר, אבל לא תופש שכל עוד הוא לא החליט, לא יהליטו חבריו או ידידיו שבאים ומתרשמים מן הקיבוץ ואורח חילו אך נדהים עקב העדר שכבה קולטת הדומה להם. מעגל קסמים.

אם אין חברי משק צעירים שמוכנים לעבוד בתנועות הנוער, לטפח גרעיני נח"ל, להדריך הכשרות צעירות וחברות נוער ולהתמסר למציאת משפחות צעירות המתאימות לחיי הקיבוץ, לא יגדל מספר שותפי "חברת הצעירים".

ועובדה נוספת מצערת: הקיבוץ הותיק או הבינוני קולט בעיקר משפחות או לפחות אנשים שהשאירו מאחוריהם את שגינות הנעורים ומחלת הנסיעות.

כל עוד בנינו / בנותינו יושבים עם מזוודה חצי מלאה ע"י הדלת לא יקלטו את מי שרוצים.

בהולכי הביתה לאחר האספה, ראיתי קבוצת צעירים עומדת על אחד הדשאים וממנה בקע קול מוכר של גבר צעיר "אני לא בטוח אם אני נשאר כאן". כל עוד הוא לא בטוח, יאלץ המשק ההולך וגדל לקלוט אנשים שכן רוצים ומוכנים להשאר.

עלון זה ותכנו

מערכת העלון, ששמות חבריה מופיעים מדי שבוע בשבוע, באחד הדפים, דומה לאותם ילדים מסכנים שלא יודעים מי האבא שלהם, מתי נולדו ואם רצו בהוולדם כלל.

כשחברי מערכת של תקופה מסוימת מתעייפים או אינם יכולים לסכול את המאבק הבלתי פוסק עם הסדרן על שעות להדפסה או לעיטור העלון, או מתזייאשים מן העובדה שחברים אינם כותבים והם עצמם צריכים לכתוב את רוב החומר, הם פונים לאנשים אחרים ומשדלים אותם להצטרף למערכת.

כן לאט-לאט מופיעים שמות חדשים ובעלמים אלה שנשארו בעול במשך כמה שנים טובות. לעיתים מתקבל הרושם שהעלון הוא רכושם הפרטי של העורכים ולא כך הוא.

"דברי הכפר" הוא בטאון של הקיבוץ כולו וכל אחד רשאי לכתוב בו: ילדי ביה"ס, בנים-חברים, וגם אלה שאינם חברים, בנים שעזבו את המשק ועוד אוהבים אותו, חברים ואף מתנדבים או אנשים שבדרך זו או אחרת מתגלג עלוננו לידיהם.

הצנזורה היחידה הקיימת היא על שמירת השפה שאינה יורדת לרמה של גן-ילדים. ויש גם מגמה, מקובלת על כל מי שישב אי פעם במערכת, למנוע הטחת דברים של פלוני על אלמוני שיעליבו ויפגעו. לא תמיד מושגות מטרות אלו, אך משתדלים.

בשנים האחרונות קם מתחרה לעלון המשק והוא "כל סוטה" שתואר כגליונו האחרון בכשרון רב ע"י משה בן-חיים. יש נטייה לראות באח שבמחתרת את המוסף הספרותי של "דברי הכפר". אין זה נכון ואין זה רצוי כי בטופו של דבר, בדומה להרבה גדולי מחתרת, הופעתו של "כל סוטה" היא עניין של חשק ושל שגעון הבודדים שהדחף מביא אותם לכתובה.

בצדק רב כתב משה ש"כל סוטה" מיועד לצעירים ולא לאלה שמחלמים מן הדמות המשתקפת במראה. כתבתי פעם שיש דברים שחבל שלא יגיעו לקהל גדול יותר, כי הפצת "כל סוטה" מוגבלת, ויש דברים שטוב שהם נשארים בתוך "כל סוטה" ואינם באים בשם המשק לעולם החיצוני.

.../...

6. "בינינו לבין עצמנו" (המשך)

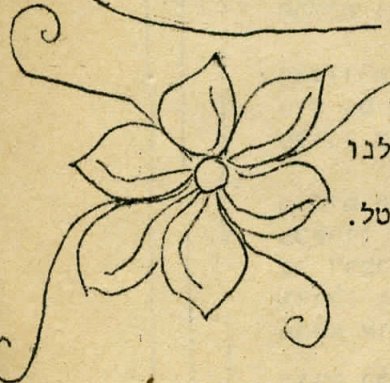
אם "דברי הכפר" יתדרדר לגליון של מודעות, ימי הולדת, נישואים ודונותי ועדות, מוטב שיחדל להופיע ומזכירות המשק תדאג להדפסת תכני הדברים שחייבים לדווח עליהם לציבור הקיבוצי.

אם יש ביכולת הקיבוץ בגודל שלנו להוציא שני עלונים בעלי תוכן ועניין שיש בלניהם סיפורים, ושירים, ביקורת (חברתית וספרותית), ודעות פוליטיות ואחרות - מה טוב. אולם אם אין ביכולתנו מוטב שאחד יועלם למען הרמה והתועלת.

מחשבה שובבה: אם נסגור את "דברי הכפר" ויכתבו ב"כל סוטה" משה, צילה, עדנה, שושנה ש' יניב ב"י (כותב צעיר ופורה), אריק ועוד, אולי יפתחו הצעירים (מכל הגילים) את "דברי הכפר" מחדש במחאה.

למחרת היום (שיחות שהיו ושלא היו)

- אלזו מסיבה. ראית את זאת כליוטארד המנומר - ליכי קוראים לה.
 - בטן כמו שיש לה, מוטב לא להופיע ✓ אבל אין ספק שהיא יודעת לשיר.
 - לצרות. אתה חושב שיש סיפוק מלני של ממש בכל ההשתוללות הזאת על הבמה?
 - למה את שואלת אותי, אני מגבילה את עצמי למיטה.
 - אומרים שדוד ברוזה רוצה להחתים את אייבן על חוזה.
 - אני מת על מיקי קם.
 - היא נשואה וחוש מזח רק לכני שנה היה לך בר מצוה.
 - יהודה מאוד מרשים עם הצללים האלה מתחת לעיניים.
 - אם אני מופיע כך בחדר האוכל כל אחד שואל אותי - האם אני חולה.
 - איך הם ידעו לתאם את הפסקת החשמל?
 - שמע חביבי, אם אתה מקצועי הכל הולך.
 - העיקר, **איואב** ורינה נשואים ויוכלו לספר לנכדים שביום הכלולות ישבו על כמה רק לאור ירח ושאתי צלל אחורנית לבריכה כמו שעושים באולימפיאדה, אחרי הופעת אחרית הימים כמזכיר המשק.
- א ר י ק.

אנו רוצים להודות לכולם עבור הברכות, המענות והעוגות שקבלנו מאז הולדת קרין. ג"ק, טוטלי, ענבל, מרב וליטל.

נדליק נר לזכרו של:
חנון זהבי - כ"ז באלול

שאלה ותשובה

כבכל קיץ - או אולי יותר הפעם, נשמעות טרונניות וחוסר נחת מכך שהבית הקיבוצי מלא בזרים.

"הממלאים את הבריכה זאת חדר האוכל.

- ליד השולחן אינני מוצא פנים מוכרות.

- לא יודע איפה לשבת.

- מרגיש שהבריכה לא שייכת לי".....

ובכן, בשבוע שעבר נוכחתי שוב באמיתות ובאמונה של:

"שלת לחמך על פני המים, כי ברבות הימים תמצאנו".

חברי כפר הנשיא וילדיהם הוזמנו לבסיס צבאי אל שם להופעה של הזמר שחקן מייק בורשטיין.

החילולים האלה שבאים לבריכה ומקבלים אצלנו קצת הרגשה של בית וחום, באו בערב לקחת אותנו לתכנית והחזירו אותנו הביתה לאחריה.

במקום עצמו חיכו לנו והכינו עבורנו קבלת פנים לתפארת.

חבל שיותר חברים לא באו ונהנו. כל חבר קיבל פרח בכניסה מידי חיללת חניכנית.

השולחנות היו ערוכים בפירות עונות וכריכים. ושתייה.

הכטאות היו ערוכים גאולט מפואר - לנו. הם ישבו על הרשא מסביב.

מפקד הבסיס עלה לבמה והודה לוברר כפר הנשיא על האירוח הנאה והסובלנות שאנו

נותנים להם. ובערב זה הם רצו להביע קצת מהערבתם ולתת לנו משהו בחזרה.

אפילו הזמר (שכנראה קיבל פקודה!) שר שירים לילדי כפר הנשיא.

והרגשתי חם ונעים ושנדאי ושטוב.....

ובסוף השבוע נפרדנו במועדון וחברים;

- המשפחות שאימצו והצוות שטיפל מקבוצה הסטודנטים האנגלים שהגיעו אלינו לאולפן

קצר. הם הגיעו בתקופה חמה מאוד מכל הכינות. למדו אותנו, את המצב בגליל,

בארץ, את המלחמה, צינורות וקצת עברית.

אני בטוחה שהם יהיו השגרירים שלנו בחו"ל עוד שגרירים של רצון טוב.

ואולי אף ירצו לנו שוב לעזור לשאת במאמץ.

קשה, באמת קשה להרגיש כזר בביתך, להקות מוצף באנשים חדשים וזרים. לאמץ,

לטפל ולתת.

אבל השבוע הרגשתי חזק מאוד שכדאי.....

..... כי ברכות הימים תמצאנו.

שושנה שרקו.

נשאל ונשאל

י מ ל ה ו ל ד ת י מ ל ה ו ל ד ת
 **

שמואל חצור 16.9
 נעמה דבולט
 נועם ריפקינד (נכד)
 גל סינה (נכד)
 עודד אבידור 18.9

הנרי שפרונג 12.9
 מור גולדברג
 טובי אפשטיין (נכדה) 13.9
 נאור מסר 14.9
 שחר כץ 15.9

י ו ם נ ל ש ו א ל י ן
 ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

ג'נט וקולין פרימוסט 13.9
 יהודית ובתן ברק 14.9
 גילה ומקס מדר 15.9

ח ל ו ק ת ה ח ג

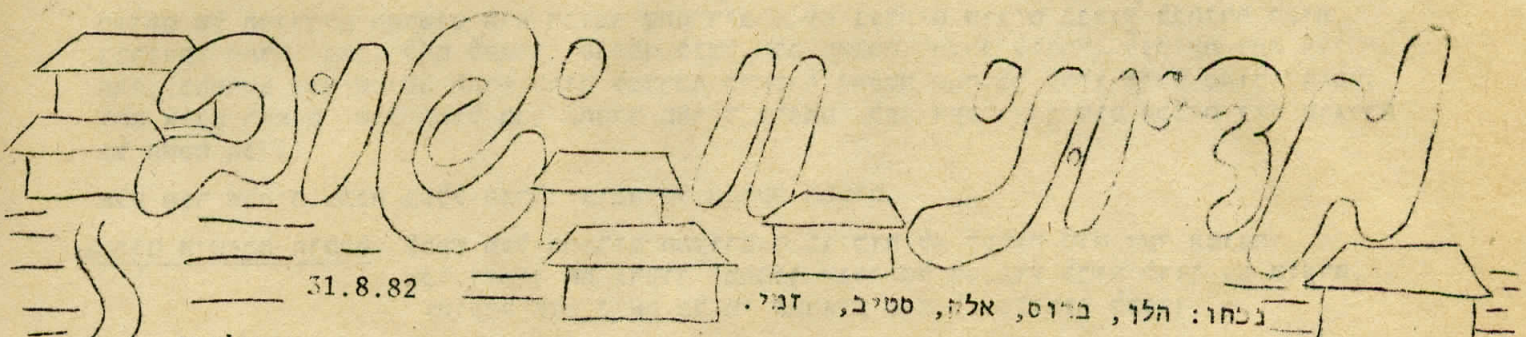
החלוקה לראש-השנה ונוקלים ביום רביעי ב 15/9/82 - בשעה 8:30 בערב ליד הדלפק
 בחדר האוכל. נא להביא סלים.

להתראות וחג שמח,
 צוות ענף המזון.

מה נשמע מלפני 35 שנה - הצדעה לקלמן ושלמה.

לפני 35 שנה, כ"ב באלול תש"ז 7.9.47, הגיעו 4,500 מעפילי "יציאת אירופה תש"ז"
 (אקסודוס).

31.8.82

נכחו: הלן, ברוס, אלה, סטיב, זמיר.

הפביליון - רות נאלי הביאה בפני הוועדה רעיונות-איד ניתן לנצל את מבנה הפביליון לטעמו בחוגי מחול, ריטמיקה ודרמה במשך כל השנה. מובר על שיפוץ הגג והרצפה של חלק מהפביליון ולטגירת הפתח הפונה לכוון הכריכה בתור שלב א'.

שלב ב' - ניתן לנצל את הרחבה בין הפביליון והכריכה בתור במה, במידה ומשפרים ומוספים לשטח שמסביב לרחבה, ע"י כך ניצור מקום מהאים לערוץ הצגות וקונצרטים לקהל של כמה מאות צופים.

חברי הוועדה הגיבו בחיוב לעצם הרעיון. הוצע שרות ונסה להכין דגמים והערכה כספית ראשונה יחד עם אלק, והרעיון המוגמר יוצג בפני החברה ומוסדות המשק.

הנזיל בפרויקט החדש - עם כניסת הדיירים הראשונים לשכונה זו, נתגלו חילוקי דעות בין כמה מהדיירים החדשים לבין חברים מהשכונה הסמוכה, בכל מה שנוגע לשטחי גיבון פרטיים.

חברי הוועדה גורסים שיש להבדיל בין השטח מסביב לבית עד למדרכה שהוא "שטח פרטי" של הדייר לבין השטח שמעבר למדרכה שלגביהם הוכנה תכנית נוי מפורטת עם מערכת השקיה מרכזית.

"שטח הפרטי" כל חבר ראוי לנטוע לפי ראות עיניו. אך הוועדה דורשת לא לבצע נטיעות בשטחים הכלליים, בלי להתייעץ עם הגורמים האחראים במשק. חל איסור על הקמת מבנים וסככות שהם לא בתכנית.

משטח מרוצף לפני חדר האוכל - הוחלט לבצע את הריצוף, אם אפשר עד חג סוכות. השטח מיועד להכנת כליבוד, וזקמת הסוכה, ואירועים חברתיים וגם בתור שטח משחק נוסף לילדים, בעיקר בערבים.

כרייתם ושבילם במשק - אלק מסר שתוך זמן קצר נתחיל לשפץ את הכביש הפנימי המוביל מהבית של זמיר עד לבית של נ. סת ווטרמן. נתחיל בכניית שבילים לפי התכנית שתוכננה עוד בסתיו שעבר.

ישיבה שלא מן המניין בה השתתפו בנוסף לחברי הוועדה: גבי, נורית, אורי ש', דוד א', קני ואפרים.

על סדר היום: המתח שנוצר בין כמה מהחברים בפרויקט החדש לבין הדיירים בשכונה הסמוכה על רקע שטחי יבון. הותיקים שהקיר לאורך השביל נועד להיות קו הפרדה בין שתי עיקר הסגנה של הדייר. השכונות, וכל השטחים מהצ' שלהם (של הקיר) לחברים הגרים בשכונה זו, אך עקב שפוצים ממושכים, ולכן גדול של שטחי הנוי בשכונתם נהרסו על ידי פעולת הבנאים ועכשיו הם יוצים לעבוד מחזש את השטח.

נוסף לכך השכונה סבלה שנים רבות מכך שהיתה שכונה מעבר לחברים שגרו בצריפים. היום יש אפטרות מעשית לסדר את העניין. נבנה שביל ראשי ישר לחדר האוכל וכן קטע מיוחד עבור ילדי הפעוטונים והגנים של השכונה החדשה, הם יכולים היום להגיע ישר לבתי הילדים בלי לעבור את מגרש החניה ליד חדר האוכל.

.../...

טענות של הדיירים החדשים היא שבזמן שהם דיברו עם גורמים שונים בנוגע לבחירת הבית בפרויקט החדש, נתנו להם להבין שניתן לנצל חלק מהשטח "מעבר לגדר", לנטיעה כמה עצי פרי, בהתחשב בכך שביטחון החדש קרוב למדרכה הראשית והשטח שמדובר עליו קרוב מאוד לביתם, והם אינם רואים שום פסול בכך שהקיר מפריד ביניהם. לפי דעתם אין שום תכנית נוי מוגדרת על השטח הנ"ל.

אלק מסר שהקיר נבנה בגלל הפרשי גובה של הקרקע במקום.

בסכום הישיבה הוחלט לבקש מכל החברים המעורבים בויכוח לא לעשות שום צעד הפגנתי. אנו נזמין את גדעון מתכנן הנוי של הקיבוץ לבוא לדון עם הועדה, והועדה תזמין את כל מי שמרגיש שיש לו שייכות לעניין.

רשם: זמי.

מתנת המכשירים

22.8.82

לכבוד

רקפת הדר

רקפת שלום!

שהיה במחיצתנו שמונה חודשים ותרומתך בנושאי תרבות וחברה היתה רבה וחשובה. למיצר כקיבוץ צעיר ומתפתח, ועל כך תודתי לך.

בתקווה לחדוש הקשר בעתיד,

בברכה,

עמית ז. - מזכיר.

החברים

מפני שאנו נכנסים לתקופה של חגים ותחילים אספה ביום א' הקרוב 12/9/82,

ואספה נוספת ביום ב' 20/9/82.

להתראות, אירית.

= = = = =

אני מבקשת מהחברים העובדים ולנים בעיר למסור לי את כתובתם.

קרו מקרים בעבר שרצו ליצור קשר באופן דחוף ביותר ואף אחד לא ידע איך ולאן.

לכן הנושא באמת חשוב.

תודה, רות ר."

חוגי עיון והסתכלות בנושאי חינוך

גם השנה, כבשתניים הקודמות, אנו מקיימים במסגרת האזורית, חוגי למידה ועיון המיועדים גם להורים (ולחברים המעוניינים. גם אם אינם מוגדרים כ"עובדי חינוך"). להלן מספר חוגים שודאי יעניינו ציבור לא קטן:

(1) חוג להורים ומחנכים (גננות, מטפלות, מורים וכו') לילדים ממשפחות חד-הוריות. המנחים: לני עידן ודבורה גלעד (התחנה לטיפול בילד ובמשפחה בקרית שמונה). החוג יתקיים החל מאוקטובר ש"ז, אחת לשבועיים בשעות אחה"צ בקרית שמונה. (פרטים ימסרו לנרשמים).

(2) ימי עיון לנקלטות וחדשות במערכת החינוך. חוג, חד-פעמי, ליומיים ובו יעסקו בנושאים הבאים:
(א) רעיון הקיבוץ ויישומו בחינוך המשותף.
(ב) מערכת החינוך המשותף, הלכה למעשה, (הסבר על בתי הילדים לגיליהם השונים, החל מהגיל הרך וכלה בגיל הנעורים, כולל אפשרות של ביקור לדוגמה).
- עבודת צוות בבתי הילדים.
- בעיות נפשיות חינוכיות של ילדי קיבוץ.
- מבעיות הנקלטות כמטפלות וכאמהות במערכת החינוך. (סדנה).
ימי העיון אמורים להתקיים ב 12-13 בספטמבר ש"ז בתל חי בין השעות 8-14.00.

(3) בעיות למידה של ילדים קטנים. המנחה: פנינה כהן (שמיר). החוג מיועד לצוותי הגנים וצוותי כיתות א' וגם להורים המעוניינים להתעמק בסוגיה זו. החוג יתקיים אחת לשבועיים, בשעות אחה"צ בתל חי. (לסרוגין אחת לשבועיים, ניתן יהיה לקבוע עם פנינה ייעוץ פרטי ואישי בנושא).

(4) אמנות הילד. המנחה: חגית שביט (כפר-סולד). החוג מיועד, במיוחד להורים המעוניינים בנושא. (פתוח כמובן גם לצוותי חינוך). החוג יתקיים בשעות אחה"צ בתל חי (טרם סוכם אם אחת לשבוע או אחת לשבועיים).

(5) סדנה למטפלות נעורים ולמדריכים מנוסים. מנחה: דרורה בן-צבי. (פסיכולוגית יעוצית). הנושא: חינוך לחופש ולערכים. החוג יתקיים אחת לשבועיים, בשעות אחה"צ, בתל חי. מטרתו: התמודדות והבהרת ערכי החינוך. מתודות ומסגרות להנחלתם.

(6) חוג למטפלות נעורים, מדריכים והורים - (מנחים שונים). החוג לנושאים כגון חינוך לחיי משפחה. יחסי הורים-מטפלות בני-נעורים וכו". גם חוג זה יתכנס בשעות אחה"צ. (פרטים ימסרו לנרשמים). חברים המעוניינים בפרטים נוספים או/ו בקיום חוגים בנושאים אחרים בנושאי חינוך אנא פנו לרות גפן דותן.

Parent's Page.

10.9.82

A big mazal tov for Betty and Yitzhak, whose son Yoav married his bride Rina this week. The party was held at the pool and provided an entertaining evening despite the many power cuts.

Three new students joined the ranks - Chana Maser, studying baby-nursing at Oranim; Miriam Hameiri on a pre-university course in Jerusalem; and Chana Franklin on a general studies course in Tel Aviv. Chana's kids from the peuton have now graduated to the kindergarten.

Our apologies to Mordy Ben Natan and Shauli Easton who were inadvertently omitted from the list of those joining the army in the near future.

Welcome home to Richard and Nicole Easton, making their home in Kfar Hanassi.

Welcome home, too, to Esther Solomon after a fascinating trip to England.

Phyllis Collett, who recently qualified as an instructor in natural childbirth, and has been taking classes in the kibbutz for many years, is now branching out and taking her first group of prospective parents in Hatsor.

The works of art on exhibition in the dining-room are by Leila.

35 years ago this week, 4500 immigrants arrived on board the famous ship 'Exodus' - and amongs them Sheila, and Kalman.

Please note - the goodies for Rosh Hashana will be given out on Wednesday evening at 8.30 in the dining room - please bring a basket.

MAZAL TOV

12.9	Henry Sprung	16.9	Shmuel Hatzor
	Mor Goldberg		Naama Devolt
13.9	Toby Epstein		Noam Rifkind
14.9	Naor Maser		Gal Cina
15.9	Shachar Katz	18.9	Oded Avidor
13.9	Jeanette & Colin Primost		
14.9	Judy & Natan Barak		
15.9	Gila & Max Mader		

Jacky and Tootsie would like to thank everyone who sent cards, presents and cakes on the occasion of the birth of their latest daughter - Karin.

As I sit down to pen these lines, my heart full of emotion and excitement, I can only say that we have proved once again (if indeed there was any need to prove it) what a real simcha is in our kibbutz.

Our one regret was that due to lack of space we were able to invite only a very small proportion of all our many friends here in the kibbutz, but we hope and trust that everyone had an enjoyable time during the rest of the evening.

Our thanks go to all those who worked so hard to make the evening such a success, in so many ways.

May we all be blessed with many more happy occasions in the coming year.

Betty and Yitzchak Eder.